

ဖျာပုံရည်လွင်အောင်

မိန်းမလှချွန်း မိချောင်းသိမ်းနှင့်
ကိုင်းတောကြားကလူ

မိန်းမလှကျွန်း၊မိကျောင်းသိုက်နှင့်ကိုင်းတောကြားကလူ

ခုတ်လက်စမျောတွေ ဖောင်ဖွဲ့အပြီးမှာ တော့ တောင်လေကြမ်းသည်လည်း ငြိမ်သက်စပြု လာပြီ ဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် စိုးအောင်သည် ပါလာသည့်ရေဘူးကို အသာဖွင့်ရင်း၊ တစ်ကျိုက်မော့ သောက်လျက်က မိန်းမလှကျွန်းရဲ့ အလှကို ခံစားငေးမောလျက် ချစ်သောနွယ်ကို တမ်းတလိုက်မိသည်။ ။

ဟုတ်သည်။ ။ အခုလောက်ဆို နွယ်သည် သူ့ကို မျှော်တော်ဇောနှင့် မောနေရှာပေလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ။ ဒီရေအတက်အကျ တောသဘာဝကို သိသူပီပီ ပင်လယ် မဟီခင်ရွာကို ဝင်လာမယ့်သူ့ကို စိုးတထိတ်ထိတ်နဲ့ အိပ်မရအောင် မျှော်နေရှာပေလိမ့်မည်။

ဤခရီးသည် သူ့အတွက် အဆန်းမဟုတ်ပေမယ့် နွယ်အတွက်တော့ အဆန်းဟု ဆိုရပေမည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤဝယ်ဤလမ်း ဤစခန်းဖြင့် လုပ်ငန်းရှာရသူ ဘဝကို နွယ်က စိတ်မချနိုင်ခဲ့။

"ကိုရယ်၊ ဒီလောက် အန္တရာယ်များ တဲ့ ခရီး မသွားပါနဲ့ လား၊ ရိုးရိုးသားသား ကိုယ့်ရွာအနား ရှာဖွေစားပါလား ကိုရယ်"လို့ တဖွဖွ ပြောကြားရင်း တားခဲ့တာလည်း အခါပေါင်း များစွာပင် ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ။ သို့သော် စိုးအောင်အနေဖြင့် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝမှ စပြီး အဘိုးနဲ့ အတူ မျောခုတ်ထင်းခွေ ဤနယ်မြေကို စိုးအောင် မခွာနိုင်ခဲ့။ ဤ

လိုမခွာနိုင်ခဲ့တဲ့ အထဲမှာ နွယ်ကြောင့်လည်း တစ်ပိုင်းပါသည် ဟု ဆိုရ ပေမည်ပင် ဖြစ်သည်။ ။

နွယ်သည် ပြည့်စုံသူတစ်ဦး တစ်ရွာလုံးရဲ့ ဖူးဖူးမှုတ်ခြင်းကို ခံထားရ တဲ့ သူ၊ အဲဒီလိုသူနဲ့ မျော့ချတ်မှ ထမင်းဝ ထင်းရမှ ဝမ်းရေးတောင့် အများ ရဲ့ စောင့်ရှောက်မှုအောက်မှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရတဲ့ သူဘဝနဲ့၊ မိုးထက် မက အလှမ်းချင်းက ကွာလှသည် မို့ ဘဝခြင်း ထပ်တူကြဖို့ သူကြိုးစားမှ သူတိုးပွားမှ အားလုံး ပြေလည်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ။ သို့ကြောင့်သူသည် အ ခါတိုင်း ထက်မက ပို၍ ကြိုးစား ခဲ့ရသည်။ ။ သည် လိုနဲ့ သူဘဝသည် မိန်းမလှကျွန်းနဲ့ အမာရွာ အခါတစ်ရာမက ကူးသန်းခဲ့ရသည်။ ။

တကယ်တော့ အမာနဲ့ မိန်းမလှကျွန်းသည် ခရီးတာ အလွန်မဝေးလှ ပေမယ့် ရင်မအေးရတဲ့ ခရီးစဉ်ကြားမှာ သွားနေရခြင်းမို့ အန္တရာယ်က တော့ များ လှသည်။ ။

မိန်းမလှကျွန်းသည် နတ်ကွန်းခိုရာကျွန်း မဟာပေတည်း။ အမှားဟူ ၍ လားလားမျှမခံ မလျော်ကန်လို့ အမှားဖက်လျှင်ဖြင့် အသက်ပင် ပေး ရသည့်ကျွန်း၊ ပင်လယ်အစွန်းက ဒီရေတောကျွန်း၊ အများ ရှောင်တဲ့ ကျွန်း၊ သို့သော် စိုးအောင်အတွက် ကတော့ အားကိုး အားထားပြုရာ ကျွန်းပေတည်း။

ဤကျွန်းတွင် အဘိုးနတ်ရှိသည်။ ဦးရှင်ကြီးနတ် ရှိသည်။ ။ အဘိုး၏ သားတပည့်တွေနှင့် အဘိုး၏ သမီး နတ်မိမယ် အလှလေးတွေလည်း ရှိ သည်။ ။ ထို့ကြောင့် မှားသည့်အလုပ်၊ မှားသည့်စကား၊ မှားသည့် အပြုအ မူနဲ့ အသိမှားတို့ ကို သတိထားလို့ ရှောင်ရှားရသည်။ ။

စားဦးစားဖျားလည်း မြှောက်ရသည်။ ။ အရက်သေစာလည်း မသော က်သုံးမိ မြှောက်ပင့်ပြီးမှ သောက်သုံးခွင့်ရှိသည်။ ။ ဤသည် ပင်မက

ကိုယ်လိုတာရဖို့ ခွင့်ပန်သနားပြီးမှ လှုပ်ရှားရသည် ။ မျော့ခတ်ခွင့်
တောင်းလျှင် မျော့သာခတ်ရသည် ။ ပျားဖွပ်ခွင့်တောင်းလျှင် ပျားသာဖွပ်
ရသည် ။ ငါးရှာ,တောလိုက် ကိုယ်ကြိုက်ရာတစ်ခု၊ ဦးတည်မှုအတိုင်း
သာလျှင် လုပ်ရသည့်တော၊ သည် တောကို စိုးအောင်နောကျနေသည် ။
မကျေ၍ လည်း မရ ဤနေရာ ဤဒေသ၏ တောသဘာဝက ကြမ်းလှသ
ည် လေ၊ သို့ကြောင့်လည်း ဤလိုတောကြမ်းကို မသွားဖို့ နွယ်က တားခဲ့
ခြင်းပေတည်း ။

နေလုံးကြီးသည် တစ်စစနှင့် ပင်လယ်ပြင်ကိုပင် နှုတ်ဆက်စပြုနေ
ပြီ ဖြစ်သလို တောင်လေကြမ်း သည် လည်း ပို၍ ငြိမ်သက် လာပြီ ဖြစ်
သည် ။ ဤသို့ဆိုလျှင် မင်းသားကြမ်း ရေလက်ကြားသည် လည်း
သင်ဖြူးခင်းစ ပြုရောမည်။ သို့ကြောင့် ဤအချိန်သည် စိုးအောင်
အတွက် ခရီးဆက်ရန် အချိန်ကောင်းပေတည်း။

စိုးအောင်သည် ဖောင်မမျောရေး သစ်ပင်နှင့်တွဲ၍ ချည်နှောင်ထား
သော ကြိုးများကို ဖြုတ်လိုက်သည် ။ ထို့နောက် သူလှေအား ဖောင်ရှေ့မှ
တွဲလျက် တအိအိနှင့် ခတ်ထွက်လိုက်သည် ။ ဟိုရှေ့စီမှာ တော့ လှိုင်းကြ
မ်းများ ဖြင့် ပရမ်းပတာက ခုန်ရင်း ကြိုလင့်နေတတ်သည့် မင်းသား
ကြမ်း ရေလက်ကြားသည် ကတော့ ခုချိန်မှာ ဖြင့် တကယ့်ကို အေးဆေး
တည်ငြိမ်စွာ လူ့န္တေကြီးနေဆဲ ။

***

"စိုးအောင် "

ခေါ်သံကြောင့် မျောချနေရာမှ နောက်သို့ စိုးအောင် လှည့်ကြည့်လိုက်
မိသည်။ ။

"အော် တင်အောင်ပြော "

"ဒီလိုကွ၊ ဒါငါ့မိတ်ဆွေ ဦးရန်ဝေးနဲ့ ဦးတက်တူ၊ သူတို့ ကမင်းနဲ့ တွေ
ချင်လို့ တဲ့ "ဟု ပြောရင်း တင်အောင်က သူနဲ့ အတူ ပါလာသော လူနှစ်
ယောက်နှင့် စိုးအောင်ကို မိတ်ဆက်ပေးလာသည်။ ။

"ဟုတ်ကဲ့၊ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ဦး၊ ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်ကို တွေ့ချ
င်တဲ့ အကြောင်းက "

"အော် ဒီလိုကွ မောင်စိုးအောင်ရ ဦးတို့ က အထက်က တာဝန်ပေးချ
က်အရ ဒီမိန်းမလှကျွန်းနဲ့ တစ်ဝိုက်မှာ ရှိတဲ့ သစ်တောတွေနဲ့ တောရိုင်း
တိရစ္ဆာန်တွေကို လေ့လာမှတ်တမ်းတင်ဖို့ အထက်ကတာဝန်နဲ့ ရောက်
လာရတယ် ဆိုပါတော့ကွာ "

"ဟုတ်ကဲ့ဦး "

"အေး ဒါပေမဲ့၊ ဦးတို့ က ဒီနယ်ကို မကျွမ်းကျင်ဘူး၊ ဒီတော့ ဒီနယ်တ
စ်ဝိုက်ကို ကျွမ်းကျင်တဲ့ မောင်စိုးအောင်ကို ဦးတို့ က လာတွေ့ပြီး အကူ
အညီ တောင်းရတာပါပဲ"

"ဗျာ အကူအညီ "

"ဟုတ်ပါတယ် မောင်စိုးအောင်၊ ဦးတို့ ကို ကူညီပါ၊ မင်းမနစ်နာ စေ
ရပါဘူး "။

"အင်း မနစ်နာစေရပါဘူး ဆိုတာကတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့
ဘာကို ကူညီရမယ်ဆိုတာ မသိတော့ ကျွန်တော် ကူညီနိုင်၊ မကူညီနိုင်
ဆိုတာ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ရမလဲ"

"ဟုတ်ပါတယ် မောင်စိုးအောင်၊ ဦးတို့ အနေနဲ့ က မောင်စိုးအောင် ကူညီနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားလို့ ၊ ဦးတို့ ရဲ့ လိုရင်းကိစ္စကို မောင်စိုးအောင်ကို မပြောလိုက်မိတာပါ"

"ဟုတ် ပြောပါဦး"

"အလုပ်ကတော့ ထွေထွေထူးထူး မဟုတ်ပါဘူး၊ ဦးတို့ ကို မိန်းမလှကျွန်းမှာ ရှိနေတဲ့ မိကျောင်းသိုက်နေရာတွေကို ပြပေးဖို့ ပါပဲ"

"ဗျာ မိကျောင်းသိုက် ဟုတ်လား ဦး "

"အေးလေ "

"ဒါနဲ့ ဦးတို့ က မိကျောင်းသိုက်ကို "

"ဒါက ဒီလိုရှိပါတယ် မောင်စိုးအောင်၊ ဦးတို့ က မိကျောင်းသိုက်ရှိတဲ့ နေရာကိုသိရင် မှတ်တမ်းတွေတင်မယ်၊ ပြီးတော့အထက်ကို တင်ပြမယ် ၊ ရလာတဲ့ ရလဒ်တွေကို အခြေပြုပြီး ဒီမိန်းမလှကျွန်း တစ်ဝိုက်မှာ မိကျောင်းစောင့်ရှောက်ရေး အဖွဲ့တွေနဲ့ သစ်တော သယံဇာတတွေကို ထိန်းသိမ်းမယ် ဒီလောက်ပါပဲ၊ အဲဒါငါတူကြီး အနေနဲ့ ရလာမယ့် ရလဒ်တွေကတော့ မိကျောင်းသိုက် တစ်ခုပြနိုင်တာနဲ့ တစ်နေရာကို ငါးထောင်နှုန်း ဦးတို့ က ချီးမြှင့်မယ် "

"ဗျာ ၊ ငါးထောင်နှုန်း ဟုတ်လား "

စိုးအောင် မယုံကြည်နိုင်အောင်ဖြင့် ဦးရန်ဝေးနဲ့ ဦးတက်တူ မျက်နှာကို အသေအချာ ကြည့်ရင်း မေးလိုက်မိသည် ။

"ဟုတ်တယ်လေ ငါးထောင်ပါ ဘာဖြစ်လို့ လဲ၊ မောင်ကနည်းတယ် ထင်လို့ လား "

"ဟာ မ မ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် အံ့သြလွန်းလို့ မေးမိတာပါ ဦးရယ်"

တကယ်လည်း စိုးအောင် အံ့သြမိသည် ။ ငါးထောင်ဆိုသော အရာသည် စိုးအောင်အတွက် စိတ်ကူးယဉ် ကမ္ဘာထဲပင် ဘယ်အခါမှ အလယ်လာဖူးခြင်း မရှိခဲ့သောအရာ အဲဒီအရာက ယနေ့တော့ စိုးအောင်ကမ္ဘာထဲကို အသေအချာပင် ရောက်လာတော့မည် ဖြစ်သည် ။

တစ်နေရာကို ငါးထောင်၊ ဆယ်နေရာဆိုတော့ ငါးသောင်း နွယ်ဆိုသော သူဌေးမလေးကို တောင်းဖို့ အကောင်းဆုံးသော အခွင့်အရေးတစ်ခု ဟူ၍ ပင် စိုးအောင် စိတ်ကူးယဉ်လိုက်မိသည် အထိ ဝမ်းသာ၍ ပင် သွားမိလေသည် ။

"ဟုတ်၊ ဟုတ်ဦး၊ ဒါဆို ကျွန်တော်ပြမယ်လေ "

"ဟား၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ တူမောင်ရာ ဒါနဲ့ မင်း ဘယ်နှစ်နေရာလောက် သိထားလဲ"

"သိတာကတော့ မပြောနဲ့ ဦးရေ အများကြီး အများကြီး "

ဟုတ်သည် ။ မိကျောင်းသိုက်ရှိတဲ့ နေရာသည် မိန်းမလှကျန်းနယ် တစ်ဝိုက်တွင် ရာနှင့်မကအောင် ရှိသည် ။ ဒီနေရာတွေကို စိုးအောင် မျော့ခုတ်ရင်း၊ ကြိမ်ခုတ်ရင်း၊ သဖော့ရှာရင်း၊ ထင်းခွေရင်း၊ စိုးအောင် ရောက်ဖူးသည် ။ ထိုအတွက် ဤနေရာတွေကို ညွှန်ဖို့ စိုးအောင်အတွက် အခက်အခဲ မရှိနိုင်။

"အေး ဒါဆိုရင် တို့ ခရီးစဉ် မနက်ဖြန် စကြတာပေါ့ "

"ဟုတ်ကဲ့ဦး "

"ကဲ ကဲ မောင်စိုးအောင်လည်း လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ပါ၊

ပြင်ဆင်စရာ ရှိတာလည်း ပြင်ဆင်နိုင်ဖို့ အတွက် စရန်သဘောအနေနဲ့ ဦးတို့ က မောင်စိုးအောင်ကို ငွေတစ်သောင်း ပေးခဲ့မယ်၊ ကဲ ဟုတ်ပြီ လား၊ မောင်စိုးအောင် အနေနဲ့ ပြင်ဆင်စရာ ရှိတာကို ပြင်ဆင်ထား၊ အဲ မင်းဖက်က ကတိပျက်မယ် ဆိုရင်တော့ စရန်ငွေသုံးဆ ပြန်လျော်ရမယ် ဆိုတာကိုတော့ မမေ့ပါနဲ့ " ဟု ပြောရင်း ဦးရန်ဝေးက စိုးအောင်လက်ထဲ ငွေတစ်သောင်းကို ထည့်လိုက်သည် ။

"ကဲ ကဲ ဦးတို့ သွားပြီ မောင်စိုးအောင်" ဟု ပြောရင်း ကျောခိုင်းထွက် သွားတဲ့ ဦးရန်ဝေးရဲ့ ကျောပြင်ကိုကြည့်လျက်က စိုးအောင် နှုတ်ဖျားမှ တီးတိုးစကားဖြင့် ရွတ်ဆိုလိုက်မိတာ ကတော့ "မိကျောင်းသိုက်၊ မိကျောင်းသိုက်" ဟူ၍ သာ ဖြစ်ပါတော့သည် ။

***